

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

15. juni 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-5/16	Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Polen har anlagt sag ved EU-Domstolen med påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en permanent markedsstabiliserende kvotereserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF. Regeringen har intervenseret til støtte for Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Energistyrelsen	Dom	21.06.18
C-480/16	Fidelity Funds (sag forelagt af Østre Landsret) Udgør en beskatningsordning, som den af hovedsagerne omhandlede, der indebærer, at udenlandske investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF1 (UCITSdirektivet) kildebeskattes af udbytter fra danske selskaber, en tilsidesættelse af artikel 56 TEF (artikel 63 TEUF) om kapitalens frie bevægelighed eller artikel 49 TEF (artikel 56 TEUF) om den frie udveksling af tjenesteydelser, hvis tilsvarende danske investeringsinstitutter kan opnå fritagelse for kildeskatten, enten fordi de faktisk udlodder en minimumsudlodning mod indeholdelse af kildeskat til deres medlemmer, eller teknisk skal opgøre en minimumsudlodning, hvoraf der skal indeholdes kildeskat i forhold til institutternes medlemmer?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten <u>Til orientering:</u> Finanstilsynet	Dom	21.06.18

C-543/16	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 5 og 7, sammenholdt med bilag II og III til Rådets direktiv 91/676/EØF (1) af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, idet den ikke traf supplerende foranstaltninger eller skærpede foranstaltninger, så snart det viste sig, at foranstaltningerne i handlingsprogrammet til gennemførelse af direktivets målsætninger ikke var tilstrækkelige, og den ikke har revideret handlingsprogrammet for at bringe det i overensstemmelse med de bindende krav i bilag II og III.</p> <p>— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	Dom	21.06.18
A-1/17	<p>Anmodning om udtalelse vedr. ICS-investeringsdomstolssystem fremsat af Kongeriget Belgien</p> <p>Spørgsmål: Er den samlede økonomi- og handelsaftale mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side, der blev undertegnet i Bruxelles den 30. oktober 2016, med hensyn til kapitel 8 (»Investering«), afdeling F (»Bilæggelse af investeringstvister mellem investorer og stater«), forenelig med traktaterne, herunder de grundlæggende rettigheder?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	Mundtlig forhandling	26.06.18
C-419/17 P	<p>Deza mod ECHA (appel)</p> <p>Appel af dom i T-115/15, der vedrørte: Afgørelse truffet af den administrerende direktør for Det Europæiske Kemikalieagentur den 12. december 2014 med referencen ED/108/2014, som ajourfører og supplerer den nuværende bestemmelse vedrørende stoffet DEHP på listen over stoffer, der eventuelt skal optages i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 (1), annulleres.</p> <p>Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger. T-115/15</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	GA	26.06.18
C-230/17	<p>Deha Altiner og Ravn (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Er artikel 21 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, jf. opholdsdirektivet analogt, til hinder for, at en medlemsstat nægter en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, som er statsborger i denne medlemsstat, og som er vendt tilbage til medlemsstaten efter at have udøvet sin ret til fri bevægelighed, en afledt opholdsret, hvis familiemedlemmet ikke indrejser eller indgiver ansøgning om opholdsret i naturlig forlængelse af unionsborgerens tilbagevenden?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Udlændinge- og Integrationsministeriet Udlændingestyrelsen</p>	Dom	27.06.18

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-191/17	<p>ING-DiBa Direktbank Austria</p> <p>Skal artikel 4, nr. 14), i direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked (betalingstjenedirektivet) fortolkes således, at også en onlineopsparingskonto, på hvilken den enkelte kunde (med dagligt forfald og uden bankens særlige medvirken) via telebanking kan foretage indbetalinger og hævnings på en referencekonto (en girokonto i Østrig) i den pågældendes navner omfattet af begrebet »betalingskonto« [artikel 4, nr. 14)] og derfor falder ind under direktivets anvendelsesområde?</p>	Finanstilsynet	GA	19.06.18
T-408/16	<p>HX mod Rådet</p> <p>Påstande: — Sagen i sin helhed fremmes til realitetsbehandling, og der gives dom efter påstanden, ligesom alle deri anførte anbringender anses for velbegrundede og tages til følge. — Sagen påkendes efter den fremskyndede procedure. — Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan annulleres delvist, idet den del af retsakterne, der skal annulleres, kan udskilles fra helheden, og dermed annulleres følgende: — Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/840 af 27. maj 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	19.06.18
C-256/17	<p>Sandd</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (herefter »postdirektivet«), fortolkes således, at det heraf følger, at nationale love og administrative forskrifter skal fastsætte, at befordringspligtige virksomheder i deres interne regnskabssystemer skal udarbejde adskilte opgørelser for hver af de enkelte tjenester og produkter, som er omfattet af befordringspligten, for at kunne sondre klart mellem på den ene side tjenester og produkter, der er omfattet af befordringspligten, og på den anden side tjenester og produkter, som ikke er det, eller følger det kun af denne bestemmelse, at der regnskabsmæssigt skal sondres mellem tjenester og</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	20.06.18

	<p>produkter, som er omfattet af befordringspligten, og tjenester og produkter, som ikke er det? 2. Skal artikel 12, andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, fortolkes således, at hver enkelt tjeneste, som er omfattet af befordringspligten, skal være omkostningsorienteret? 3. Er det i artikel 12, andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, fastsatte krav om, at priserne skal være omkostningsorienterede og tilskynde til en effektiv opfyldelse af befordringspligten, til hinder for, at der på ubestemt tid anvendes en fast afkastsats, som de befordringspligtige virksomheders omkostninger forhøjes med henset til takstmargenen?</p>			
C-681/16	<p>Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group</p> <p>1. Kan indehaveren af et supplerende beskyttelsescertifikat, som er blevet tildelt ham gældende for Forbundsrepublikken Tyskland (herefter »BRD«), under påberåbelse af reglerne i den særlige ordning forhindre indførsel af produkter fra tiltrædelsesstaterne Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien og Kroatien (bilag IV til tiltrædelsesakt 2003, EUT 2003, L 236, s. 797, med ændringer i henhold til EUT 2004, L 126, s. 4, for Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovenien, Ungarn, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik; del I, bilag V, nr. 1), i tiltrædelsesakt 2005, EUT 2005, L 157, s. 268, for Rumænien og Bulgarien; bilag IV til tiltrædelsesakt 2011, EUT 2012, L 112, s. 60, for Kroatien) til BRD, når der blev ansøgt om det supplerende beskyttelsescertifikat i BRD på et tidspunkt, hvor der allerede eksisterede regler i tiltrædelsesstaterne for at opnå et tilsvarende supplerende beskyttelsescertifikat, men indehaveren af det beskyttelsescertifikat, der var tildelt gældende for BRD, ikke havde ansøgt om et sådant supplerende beskyttelsescertifikat i den pågældende tiltrædelsesstat, eller det ikke kunne tildeles ham, fordi det grundpatent, der kræves for tildeling af beskyttelsescertifikatet, manglede i tiltrædelsesstaten? 2. Gør det en forskel for besvarelsen af det første spørgsmål, hvis det kun var på tidspunktet for ansøgningen om det grundpatent, der blev</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	21.06.18

	<p>tildelt gældende for BRD, at der ikke kunne opnås en tilsvarende beskyttelse ved hjælp af et grundpatent i tiltrædelsesstaten, mens en sådan beskyttelse godt kunne opnås i tidsrummet indtil offentliggørelsen af den ansøgning, som ligger til grund for det tildelte grundpatent, der gælder for BRD? 3. Kan indehaveren af et supplerende beskyttelsescertifikat, som er tildelt ham gældende for Forbundsrepublikken Tyskland (BRD), under påberåbelse af reglerne i den særlige ordning forhindre indførsel af produkter fra tiltrædelsesstaterne Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien og Kroatien til BRD, når indførslen af produkterne sker efter udløbet af det supplerende beskyttelsescertifikats gyldighedsperiode, der var fastsat i den oprindelige tildelingsafgørelse, men før udløbet af beskyttelsescertifikatets seks måneder forlængede gyldighedsperiode, som blev tildelt ham på grundlag af forordning (EF) nr. 1901/2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004? 4. Gør det i Kroatiens tilfælde en forskel for besvarelsen af det tredje spørgsmål, at den særlige ordning som følge af Kroatiens tiltrædelse i 2013 først trådte i kraft den 26. januar 2007, efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1901/2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 – i modsætning til de øvrige medlemsstater, der var tiltrådt før den 26. januar 2007, nemlig Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien og Bulgarien?</p>			
<p>Forenede sager C-61/17, C-62/17 og C-72/17</p>	<p>Bichat m.fl</p> <p>1) Skal en virksomhed med bestemmende indflydelse som omhandlet i artikel 2, stk. 4, første afsnit, i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225, s. 16) kun forstås som en virksomhed, hvis indflydelse er sikret gennem kapitalandele og stemmerettigheder, eller er en indflydelse, der er sikret ved aftale eller de facto (f.eks. gennem fysiske personers beføjelser til at give instrukser) også tilstrækkelig?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares således, at der ikke kræves en indflydelse, der er sikret gennem kapitalandele og stemmerettigheder: Foreligger der også en »beslutning om kollektiv afskedigelse« som omhandlet i artikel 2, stk. 4, første afsnit, i direktiv 98/59/EF, såfremt virksomheden med bestemmende indflydelse stiller krav til arbejdsgiveren, der gør de kollektive afskedigelser hos arbejdsgiveren til en økonomisk nødvendighed?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det et krav i henhold til artikel 2, stk. 4,</p>	<p>Moderniseringsstyrelsen</p>	<p>GA</p>	<p>21.06.18</p>

	<p>andet afsnit, sammenholdt med [artikel 2,] stk. 3, litra a) og litra b), nr. 1), samt [artikel 2,] stk. 1, i direktiv 98/59/EF, at arbejdstagernes repræsentanter også skal informeres om, hvilke driftsøkonomiske og andre årsager, der ligger til grund for de beslutninger, som virksomheden med bestemmende indflydelse har truffet, og som har medført, at arbejdsgiveren påtænker kollektive afskedigelser?</p> <p>4) Er det foreneligt med artikel 2, stk. 4, sammenholdt med [artikel 2,] stk. 3, litra a) og litra b), nr. i), samt [artikel 2,] stk. 1, i direktiv 98/59/EF at arbejdstagere, der ad rettens vej gør gældende, at deres opsigelse i forbindelse med en kollektiv afskedigelse er ugyldig, med henvisning til, at den opsigende arbejdsgiver ikke har gennemført høringsproceduren med arbejdstagernes repræsentanter korrekt, pålægges en oplysningspligt og bevisbyrde, der går videre end at oplyse om holdepunkter for en bestemmende indflydelse?</p> <p>5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Hvilke yderligere oplysnings- og bevismæssige forpligtelser må der i henhold til de nævnte bestemmelser pålægges arbejdstagerne i det foreliggende tilfælde?</p>			
<p>Forenede sager C-391/16, C-77/17, C-78/17</p>	<p>M. m.fl.</p> <p>C-391/16, M vedrører: Er artikel 14, stk. 4 og 6, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse ugyldig med den begrundelse, at den er i strid med artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EU-rettens grundsætninger fastlagt i artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union</p> <p>C-77/17, X vedrører: Er artikel 14, stk. 5, i direktiv 2011/95/EU forenelig med artikel 18 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Og i denne forbindelse:</p> <p>A. Skal artikel 14, stk. 5, i direktiv 2011/95/EU fortolkes således, at der herved skabes en ny bestemmelse om udelukkelse fra flygtningestatus som omhandlet i samme direktivs artikel 13 og følgelig i Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A?</p> <p>B. Såfremt spørgsmål A besvares bekræftende, skal artikel 14, stk. 5, da fortolkes således, at bestemmelsen er forenelig med chartrets artikel 18 og artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der navnlig kræver, at afledt EU-ret skal være i overensstemmelse med</p>	<p>Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>21.06.18</p>

	<p>Genèvekonventionen, hvis bestemmelse om udelukkelse i artikel 1, afsnit F, er formuleret udtømmende og skal fortolkes snævert?</p> <p>[...]</p> <p>C-78/17, X vedrører:</p> <p>Er artikel 14, stk. 4, i direktiv 2011/95/EU forenelig med artikel 18 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Og i denne forbindelse: A. Skal artikel 14, stk. 4, i direktiv 2011/95/EU fortolkes således, at der herved skabes en ny bestemmelse om udelukkelse fra flytningstatus som omhandlet i samme direktivs artikel 13 og følgelig i Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A? B. Såfremt spørgsmål A besvares bekræftende, skal artikel 14, stk. 4, da fortolkes således, at bestemmelsen er forenelig med chartrets artikel 18 og artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der navnlig kræver, at afledt EU-ret skal være i overensstemmelse med Genèvekonventionen, hvis bestemmelse om udelukkelse i artikel 1, afsnit F, er formuleret udtømmende og skal fortolkes snævert?</p> <p>[...]</p>			
C-1/17	<p>Petronas Lubricants</p> <p>1) Kan en arbejdsgiver, der har bopæl på en medlemsstats område, og som (i medfør af artikel 19 i forordning nr. 44/2001) er blevet sagsøgt af en tidligere ansat ved retterne i den medlemsstat, på hvis område arbejdsgiveren har bopæl, i overensstemmelse med forordningens artikel 20, stk. 2, fremsætte et modkrav mod arbejdstageren ved den ret, der behandler hovedkravet? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, har den ret, der behandler hovedkravet, da fortsat kompetence i henhold til artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 44/2001, selv om det af arbejdsgiveren fremsatte modkrav vedrører et tilgodehavende, som oprindeligt ikke tilhørte arbejdsgiveren, men en anden person (der på samme tid er arbejdsgiver for samme arbejdstager i en parallel ansættelsesaftale), og modkravet er baseret på en aftale om overdragelse af tilgodehavendet, der blev indgået mellem arbejdsgiveren og den oprindelige ejer af tilgodehavendet på et senere tidspunkt end arbejdstagerens fremsættelse af hovedkravet?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	21.06.18
C-451/16	<p>MB</p> <p>Er Rådets direktiv 79/7/EØF til hinder for, at der i national ret opstilles et krav om, at en person, der har skiftet køn – ud over at opfylde de fysiske, sociale og psykologiske kriterier for anerkendelse af et kønsskifte – også skal være ugift for at være berettiget til arbejdsophørs pension fra staten.</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	26.06.18
C-246/17	<p>Diallo</p>	Udlændinge- og	Dom	27.06.18

	<p>1) Skal artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område fortolkes således, at den kræver, at en afgørelse om tildeling af opholdsret skal træffes og meddeles inden for en frist på seks måneder, eller at afgørelsen træffes inden for denne frist, men meddeles på et senere tidspunkt? Såfremt en sådan afgørelse kan meddeles på et senere tidspunkt, inden for hvilken frist skal denne meddelelse da ske? 2) Skal artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, sammenholdt med dette direktivs artikel 5, artikel 5, stk. 4, i direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring og artikel 7, 20, 21 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes og anvendes således, at den afgørelse, der træffes på dette grundlag, blot skal træffes inden for den frist på seks måneder, der er fastsat i denne artikel, og at der således ikke er givet en frist for meddelelsen af denne afgørelse og heller ikke på nogen måde er fastsat bestemmelse om, hvilken betydning det har for retten til ophold, at denne meddelelse først sker efter udløbet af denne frist? 3) Er effektivitetsprincippet med henblik på at sikre effektiviteten af retten til ophold for et familiemedlem til en unionsborger til hinder for, at den nationale myndighed, efter at en afgørelse om opholdsret er blevet annulleret, på ny får en frist på fulde seks måneder, som den er tillagt ved artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, hvilken frist råder den nationale myndighed da over, efter at dens afgørelse om afslag på tildeling af opholdsret er blevet annulleret? [...]</p>	Integrationsministeriet		
C-209/16 P	<p>GFKL Financial Services AG mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Dom af 4. februar 2016 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-287/11 ophæves, for så vidt som Europa-Kommissionen frifindes. — Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 K(2011) 275 endelig i sag statsstøtte C 7/2010 – KStG, Sanieringsklausel annulleres i medfør af artikel 61 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne for Retten og for Domstolen.</p>	Energistyrelsen	Dom	28.06.18
C-219/16 P	<p>GFKL Financial Services AG mod Europa-Kommissionen (appel)</p>	Energistyrelsen	Dom	28.06.18

	<p>Påstande: — Punkt 3 i den appellerede doms domskonklusion, hvorefter Europa-Kommissionen i øvrigt frifindes, og den hertil hørende afgørelse om sagens omkostninger i punkt 4, ophæves. — Punkt 2 i den appellerede doms domskonklusion, hvorefter de beløb, som Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH skal betale som faste godtgørelser, nedsættes til et beløb, der svarer til 10 % af de forskud, der skal tilbagebetales, ændres således, at Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH ikke skylder noget beløb som fast godtgørelse. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale såvel appelanternes omkostninger som – i tilknytning til punkt 4 i den anfægtede domskonklusion – omkostningerne i sag T-53/14 i første instans.</p>			
C-652/16	<p>Ahmedbekova</p> <p>1. Følger det af artikel 78, stk. 1 og 2, litra a), d) og f), i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde samt af tolvte betragtning til og artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning), at den begrundelse for en afvisning af ansøgninger om international beskyttelse, der er hjemlet i dette direktivs artikel 33, stk. 2, litra e), udgør en bestemmelse med direkte virkning, som medlemsstaterne ikke må undlade at anvende, f.eks. idet de anvender gunstigere bestemmelser i national ret, hvorefter den første ansøgning om international beskyttelse, som krævet i medfør af direktivets artikel 10, stk. 2, først skal vurderes ud fra, om ansøgeren kan anerkendes som flygtning, og dernæst ud fra, om den pågældende kan indrømmes subsidiær beskyttelse? 2. Følger det af artikel 33, stk. 2, litra e), i direktiv 2013/32, sammenholdt med samme direktivs artikel 7, stk. 3, og artikel 2, litra a), c) og g), samt 60. betragtning til direktivet, at en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en forælder på vegne af en ledsaget mindreårig, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kan afvises, såfremt ansøgningen begrundes med, at barnet er familiemedlem til den person, der har ansøgt om international beskyttelse med den begrundelse, at den pågældende er flygtning som omhandlet i Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A? 3. Følger det af artikel 33, stk. 2, litra e), i direktiv 2013/32, sammenholdt med samme direktivs artikel 7, stk. 1, og artikel 2, litra a), c) og g), samt 60. betragtning til direktivet, at en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet på vegne af en voksen person, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kan afvises, såfremt ansøgningen i proceduren for den kompetente administrative myndighed alene begrundes med, at ansøgeren er familiemedlem til den person, der har ansøgt om international beskyttelse med den begrundelse, at den pågældende er flygtning som omhandlet i</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	28.06.18

	<p>Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A, og ansøgeren på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen ikke har ret til at udøve erhvervsmæssig beskæftigelse⁴. Kræves det i henhold til artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning), sammenholdt med 36. betragtning til dette direktiv, at vurderingen af, hvorvidt der foreligger en velbegrunnet frygt for forfølgelse eller en reel risiko for at lide alvorlig overlast alene skal ske på grundlag af kendsgerninger og omstændigheder, der vedrører ansøgeren⁵. Tillader artikel 4 i direktiv 2011/95, sammenholdt med 36. betragtning hertil, og artikel 31, stk. 1, i direktiv 2013/32 en national retspraksis i en medlemsstat, hvorefter: a) den kompetente myndighed er forpligtet til at behandle ansøgninger om international beskyttelse indgivet af medlemmer af samme familie under ét, når disse ansøgninger begrundes med de samme kendsgerninger, i det konkrete tilfælde med den påstand, at blot et af familiemedlemmerne er flygtning, b) den kompetente myndighed er forpligtet til at udsætte proceduren vedrørende ansøgningerne om international beskyttelse, som er indgivet af de familiemedlemmer, der personligt ikke opfylder betingelserne for en sådan beskyttelse, indtil proceduren vedrørende ansøgningen indgivet af det familiemedlem, hvilken ansøgning er indgivet med den begrundelse, at den pågældende er flygtning som omhandlet i Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A, er afsluttet, og er denne retspraksis også tilladt ud fra betragtninger om barnets tarv, opretholdelse af familiens enhed og respekt for retten til familie- og privatliv samt retten til at forblive i medlemsstaten, indtil behandlingen af ansøgningen er afsluttet, nærmere betegnet på grundlag af artikel 7, 18 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, 12. og 60. betragtning til og artikel 9 i direktiv 2013/32, 16., 18. og 36. betragtning til og artikel 23 i direktiv 2011/95, og 9., 11. og 35. betragtning til samt artikel 6 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse⁶. Følger det af 16., 18. og 36. betragtning til og artikel 3 i direktiv 2011/95, sammenholdt med 24. betragtning til og artikel 2, litra d) og j), artikel 13 og artikel 23, stk. 1 og 2, i samme direktiv, at en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede artikel 8, stk. 9, i Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (asyl- og flygtningeloven), på grundlag af hvilken også familiemedlemmer til en udlænding, der er blevet tildelt flygtningestatus, anses for flygtninge, såfremt dette</p>			
--	---	--	--	--

	<p>er foreneligt med deres personlige status, og der ikke i henhold til den nationale lovgivning foreligger grunde til at udelukke tildeling af flygtningestatus, er lovlig? 7. Følger det af ordningen vedrørende grundene til forfølgelse i artikel 10 i direktiv 2011/95, at et sagsanlæg ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol mod den pågældendes hjemland, medfører, at denne tilhører en bestemt social gruppe som omhandlet i samme direktivs artikel 10, stk. 1, litra d), eller at sagsanlægget skal anses for at være en politisk anskuelse som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra e)? 8. Følger det af artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32, at retten er forpligtet til at foretage en materiel prøvelse af nye grunde til international beskyttelse, der gøres gældende under retsforhandlingerne, men som ikke var anført under sagen til prøvelse af afgørelsen om afslag på international beskyttelse? 9. Følger det af artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32, at retten under retssagen til prøvelse af afgørelsen om afslaget på international beskyttelse er forpligtet til at undersøge, om ansøgningen om international beskyttelse kan antages til behandling på grundlag af dette direktivs artikel 33, stk. 2, litra e), såfremt ansøgningen i den anfægtede afgørelse, som krævet i medfør af direktivets artikel 10, stk. 2, først blev vurderet ud fra, om ansøgeren kan anerkendes som flygtning, og dernæst ud fra, om den pågældende kan indrømmes subsidiær beskyttelse?</p>			
C-57/17	<p>Checa Honrado</p> <p>Kan en godtgørelse, som en virksomhed i henhold til loven skylder en arbejdstager som følge af arbejdsforholdets ophør på grund af ændring af et væsentligt element i ansættelsesaftalen, sådan som det er tilfældet med en geografisk flytning, der tvinger arbejdstageren til at skifte bopæl, fortolkes således, at den udgør en »fratrædelsesgodtgørelse ved ansættelsesforholdets ophør« som omhandlet i artikel 3, første afsnit, i [direktiv 2008/94]?</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	GA	28.06.18
C-147/17	<p>Sindicatul Familia Constanța e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af en række bestemmelser i direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden. Den forelæggende ret ønsker oplyst hvorvidt direktivet finder anvendelse på plejeforældres aktivitet. Såfremt direktivet finder anvendelse ønsker den forelæggende ret oplyst hvorvidt artikel 5 om forpligtelsen til at gennemføre foranstaltninger til at sikre den ugentlige hviletid kan fraviges samt hvordan arbejdstid skal kvalificeres i forhold til plejeforældres aktivitet. Yderligere anmodes EU-Domstolen om en fortolkning af art. 7 om retten til årlig ferie herunder af begrebet ”finansiel godtgørelse” i direktivets art. 7, stk i forhold til om begrebet omfatter enhver form for kompensation, herunder en erstatning for skade som følge af den manglende mulighed for at afholde ferie, eller om</p>	Børne- og Socialministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	28.06.18

	det udelukkende refererer til den godtgørelse, som en arbejdstager modtager i form af løntilgodehaver i ferieperioden eller efter arbejdsforholdets ophør, såfremt ferien ikke er afholdt. Endelig ønsker den forelæggende ret oplyst om art. 7, stk. 1 er til hinder for bestemmelser såsom artikel 122, stk. 3, litra d), i lov nr. 272/2004 i en situation, hvor denne lov giver arbejdsgiveren mulighed for efter eget skøn at give tilladelse til, at plejeforælderen midlertidigt forlader barnet i løbet af de ferier, som tildeles plejeforælderen.			
C-216/18 PPU	Minister for Justice and Equality De præjudicielle spørgsmål: a. Is the Aranyosi and Caldaru test, which relies upon principles of mutual trust and mutual recognition, the correct test to apply where the High Court, as an executing judicial authority under the Framework Decision, has found that the common value of the rule of law set out in Article 2 TEU has been breached in Poland? b. If the test to be applied is whether the requested person is at real risk of flagrant denial of justice, does the High Court, as an executive judicial authority, have to revert to the issuing judicial authority for any necessary information about the trial that this requested person will face, where the High Court has found that there is a systematic breach of the rule of law in Poland?	Justitsministeriet	GA	28.06.18
C-27/17	flyLAL-Lithuanian Airlines 1) Skal begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« i artikel 5, nr. 3), i Bruxelles I-forordningen under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolkes således, at det omhandler stedet for indgåelsen af de sagsøgte ulovlige aftale, der er i strid med artikel 82, litra c), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (artikel 102, litra c), TEUF), eller stedet, hvor de handlinger blev begået, hvorved den økonomiske fordel, der blev opnået ved denne aftale, blev udnyttet ved hjælp af underbudspriser (krydssubsidiering), når de konkurrerer med sagsøgeren på de samme relevante markeder? 2) Kan den skade (indkomsttab), som sagsøgeren har lidt som følge af de angivne ulovlige handlinger, som de sagsøgte har foretaget, anses som skadetilføjelse som omhandlet i artikel 5, nr. 3), i Bruxelles I-forordningen i den foreliggende sag? 3) Kan driften af en filial af Air Baltic Corporation i Republikken Litauen under omstændighederne i den foreliggende sag anses som drift af en filial som omhandlet i artikel 5, nr. 5), i Bruxelles I-forordningen?	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	05.07.18
C-298/17	France Télévisions 1) Er den omstændighed, at en virksomhed tilbyder at vise tv-programmer via streaming eller direkte over internettet, i sig selv tilstrækkelig til, at denne skal anses for en virksomhed, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til transmission af radio- og tv-udsendelser til offent-	Erhvervsstyrelsen Energistyrelsen	GA	05.07.18

	<p>ligheden i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 31, stk. 1, i direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan en medlemsstat da, uden at tilsidesætte direktivet eller andre EU-retlige regler, indføre en forpligtelse til transmission af radio- eller tv-programmer, der samtidig påhviler såvel virksomheder, som driver elektroniske kommunikationsnet, som virksomheder, der ikke driver sådanne net, men tilbyder at vise tv-programmer via streaming eller direkte over internettet? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne da for så vidt angår distributører af tjenester, der ikke driver elektroniske kommunikationsnet, undlade at lade must carry-forpligtelsen være omfattet af samtlige de betingelser, der fremgår af artikel 31, stk. 1, i direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002, selv om disse betingelser i henhold til direktivet påhviler netoperatører? 4) Kan en medlemsstat, der har indført en must carry-forpligtelse for så vidt angår visse radio- eller tv-tjenester på visse net, uden at det udgør en tilsidesættelse af direktivet, pålægge disse tjenester en forpligtelse til at acceptere, at de transmitteres på disse net, herunder på et websted, når den omhandlede tjeneste selv transmitterer sine egne programmer på internettet? 5) Skal betingelsen i artikel 31, stk. 1, i direktiv 2002/22/EF for så vidt angår transmission via internettet, hvorefter det kræves, at et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net, der er omfattet af must carry-forpligtelsen, anvender dem som deres primære adgang til radio- og tv-modtagelse, vurderes under hensyn til samtlige de brugere, som ser tv-programmerne via streaming og direkte på internettet, eller alene under hensyn til brugere af det websted, der er omfattet af must carry-forpligtelsen?</p>			
C-305/17	<p>FENS</p> <p>1. Skal artikel 30 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse såsom § 12, stk. 9, i Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 317/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou (forordning nr. 317/2007 fra Den Slovakiske Republiks regering om regler for elektricitetsmarkedets funktion) [herefter »forordningen«], som indfører en særlig afgift ved udførsel af elektricitet fra Den Slovakiske Republiks område uden at sondre mellem, hvorvidt udførslen af elektricitet fra det slovakiske område sker til EU-medlemsstaterne eller til tredjelande, såfremt eksportøren af elektriciteten ikke beviser, at den udførte elektricitet er blevet indført til Den Slovakiske Republiks område, dvs. en afgift, som kun pålægges elektricitet, som er fremstillet på Den Slovakiske Republiks område og udført herfra? 2. Udgør en afgift som den i henhold til bestemmelsen i [forordningens] § 12, stk. 9 indførte, dvs. en afgift, som kun pålægges elektricitet, som både er</p>	Energistyrelsen	GA	05.07.18

	fremstillet i Den Slovakiske Republik og udført fra Den Slovakiske Republiks område, uden at sondre mellem udførsel til tredjelande og udførsel til EU-medlemsstaterne, endvidere en afgift med tilsvarende virkning som en told som omhandlet i artikel 28, stk. 1, TEUF? 3. Er en national bestemmelse såsom [forordningens] § 12, stk. 9, forenelig med princippet om frie varebevægelser i artikel 28 TEUF?			
C-320/17	<p>Marle Participations</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>"Afgørelsen af den af selskabet Marle Participations iværksatte appel, hvorunder selskabet har nedlagt påstand om fritagelse for efteropkrævning af moms på udgifter i forbindelse med erhvervelse af aktier, udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har truffet afgørelse om spørgsmålet om, og i givet fald under hvilke betingelser, et holdingselskabs udlejning af en fast ejendom til et datterselskab kan anses for et sådant direkte eller indirekte indgreb i administrationen af dette datterselskab, at det bevirker, at dets erhvervelse og besiddelse af aktier i dette datterselskab får karakter af økonomisk virksomhed i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i direktiv af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem."</p>	Skatteministeriet SKAT	Dom	05.07.18
C-328/17	<p>Amt Azienda Trasporti e Mobilità e.a.</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>»Er artikel 1, stk. 1, 2 og 3, og artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 89/665/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge og anlægskontrakter til hinder for en national lovgivning, der foreskriver, at det alene er de økonomiske aktører, der har ansøgt om at deltage i en udbudsprocedure, som kan anfægte betingelserne i denne udbudsprocedure, også tilfælde af, at det gøres gældende, at udbudsbetingelserne principielt gjorde det meget usandsynligt, at den økonomiske operatør ville blive tildelt kontrakten?«</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	05.07.18
T-88/17	<p>Spanien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU)2016/2113 af 30. november 2016 om afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes betalingsorganer vedrørende de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for regnskabsåret 2015 i det seneste regnskabsår under ELFUL-programperioden 2007-2013 (16. oktober 2014-31. december 2015), hvorved 5 364 682,12 EUR ikke tilbagebetales, annulleres.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	05.07.18